

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě září 2024

Slovo na cestu

Uplynuly další prázdniny, po kterých může zůstat smutek, stesk, zklamaná očekávání, nesplněné prázdninové plány apod. Anebo je to právě naopak; uvolnění, spokojenost s dovolenou, setkáními a vztahy.

Jistě, pro mnohé rodiče právě nastal čas úlevy a spokojenosti, kdy jim v srdci (nebo nahlas) znějí slova: „Je dobře, že už je po prázdninách. Děti konečně půjdou do školy...” I když děti si nejspíš myslí něco jiného.

Začínáme nový školní rok a vracíme se zpět k obvyklému fungování, které zažíváme po většinu roku. Stejně tak kněží ve farnostech přecházejí z „prázdninového režimu” do „školního režimu”.

Celkově však vyvstává mnoho otázek, jak bude toto období od 1. září vypadat.

Hodně záleží na tom, zda kromě každodenních povinností pozveme Ježíše do svého života. Budeme s ním nadále rozvíjet přátelství prostřednictvím: četby Bible, modliteb, účasti u zpovědi, eucharistie nebo jiných duchovních aktivit.

Život plyne, další prázdniny jsou za námi a vše začíná znovu. Ale kde je v tom všem cíl a smysl? Je to hledání živého přátelství s Bohem, které nám dává více porozumět tomu, co nás obklopuje.

Myslím, že je vhodná doba říci Ježíši: „Začínám tento čas s tebou, protože potřebuji tebe, tvou lásku a odpuštění, tvé přátelství a společnost, protože jen s tebou mohu proměnit „šedou každodennost” v dobrodružství víry a důvěry.

Bude tomu tak? Budeme žít..., uvidíme.

P. Tomasz Trawiński, farář farnosti Sv. Ducha v Opavě

Modlitba na přímluvu sv. Václava

Všemohoucí věčný Bože, na přímluvu svatého Václava, dědice české země, přijmi naše prosby za ty, kteří nám vládnou:

Dej jim ducha moudrosti a prozíravosti;
ať respektují Tvůj spravedlivý řád,
hájí lidskou důstojnost
a život každého člověka
od početí až do přirozené smrti;
ať podporují zdravou rodinu
založenou na celoživotním svazku
muže a ženy;
ať poctivě spravují svěřený majetek
a svým jednáním dávají dobrý příklad
celé společnosti;
ať jsou zodpovědní vůči dalším generacím,
probouzejí touhu po dětech
a jejich dobré výchově.
Nás pak naplňuj Svatým Duchem
a veď ke svědomitosti,
abychom svým životem
přispívali ke šťastné budoucnosti národa.

O to prosíme skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Obsah čísla

- **Slovo na cestu** / P. Tomasz Trawiński ► **Modlitba na přímluvu sv. Václava** ► **Zajímá nás** / Proč někteří křesťané víru ztratí? ► **Dospělým** / Učme se od ptáků ► **Prázdninové sdílení** ► **Podzimní diecézní pouť v Opavě** ► **Stalo se** / Profesor Debris jako posel víry a naděje; Sportovní okénko; Farní tábor; Aktivní prázdniny pro děti na faře ► **Výuka náboženství 2024/25** ► **K zamyšlení** / Štěstí začíná uvnitř ► **Klub sv. Anežky** ► **Knižní tipy** / Svatá Klára; II. vatikánský koncil pro začátečníky i mírně pokročilé; Indiánský mesias ► **Dětem** / Inženýr Tomáš ► **Centrum pro rodinu** ► **CZŠ sv. Ludmily** ► **Slunovrat 2025** ► **Kostel sv. Janů** ► **Charita Opava** ► **Oznámení**

Zajímá nás...

Proč někteří křesťané víru ztratí?

*I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vryl jsem si tě do dlaní.
(Izaiáš 49,15-16)*

Dokud máte světlo, neustávejte v cestě, aby vás nepřekvapila tma. (Jan 12,35)

Když jsem vytrhával plevel na zahrádce, zjistil jsem, že okrasné keříky, které byly pod ním utopené, uschly, ačkoli byly kdysi krásné a živoucí. Plevelu bylo příliš. Někdy slýcháme: ten, kdo víru ztratil, nikdy žádnou neměl. To je poněkud nemilosrdné řečeno. Spíš to vypadá, že jí někdy nemáme dost natolik, aby vydržela nápor všední reality, křivd, zranění, bolesti. V pěkném filmu *Jezile (Syn člověka)*, vyprávějším evangelium pomocí afrických reálií, říká ďábel Ježíšovi na poušti: „Svět je můj!“ Tváří v tvář tak silnému protivníkovi je lehké, aby se naše křivda stala větší než naše důvěra. Mám však za to, že častěji si za ochladnutí své víry můžeme sami. Plevelu často nijak nebráníme nebo ho dokonce sami pomáháme vysemenit. Najednou zjistíme, že jsme prolezli rakovinou a nevíme co s ní.

František Saleský v *Úvodu do zbožného života* důkladně rozlišuje mezi vyprahlostí, za níž si můžeme sami svou duchovní leností či namyšleností, a tzv. „nocí víry“, vyprahlostí duše, kdy naše víra roste jen silou naší věrnosti poznanému a minulou zkušeností – klasickým případem je Matka Tereza. Raniero Cantalamessa k tomu v rozhovoru u příležitosti vydání její korespondence poznamenává: „Normální, běžné „ateisty“ totiž nepřítomnost Boha vůbec netrápí. Pro Matku Terezu však byla tato zkouška nejstrašnější, jakou lze prožít. (...) Snad právě na odčinění ateismu, který se v dnešním světě šíří, bylo Matce Tereze Bohem dáno pozitivně s vírou prožívat život, jako by Bůh neexistoval.“ Apoštol zas hovoří o „ostnu“ v těle, který mu brání příliš se povyšovat nad ostatní.

Rilke prý jednou obdaroval žebračku na ulici místo peněží růží: když se žebračka vrátila po týdnu na své obvyklé místo, zjistilo se, že byla schopna celou tu dobu žít pouze z radosti z Rilkeho daru. Kdyby Ježíš s naší slabou vírou nepočítal, proč by učedníkům říkal, aby věřili alespoň pro skutky, které činil? A to ho učedníci znali velmi důvěrně a viděli ho dokonce vzkříšeného. Jsem přesvědčen, že zkoušky víry nespočívají v tom, že Bůh zkouší, co vydržíme – ale v porušeném světě nemohou nepřicházet. Ve světě si čert může rajtovat, jak chce, ale bránu smrti nepřekročí. Nikdo nás už nevyrvе z náručí toho, který to s námi myslí dobře.

Pokud jsme přestali chodit ke svátostem, jsme jako rudoarmějci, jdoucí s lopatičkami proti kulometům. Vzpomínám, že kdysi jsem také několik měsíců nechodil. Negativní dopad na své duchovní prožívání jsem pocítil velmi rychle. Klidně šlapejme vodu, ale nenechme se proudem unášet zpět. Rakouský režisér Ulrich Seidl řekl: „Když jsem byl mladým rebellem, vystoupil jsem z církve. Dnes je to naopak: rebelové do ní vstupují.“ Být křesťanem znamená plavat proti proudu.

Zdroj: Štěpán Sirovátka. *Všechno, co jste chtěli vědět o Bohu, a báli jste se zeptat.* Uhřetice: Doron, 2015, s. 202-204.

Dospělým

Učme se od ptáků

Máme rádi ptáčky všech druhů. A protože vstáváme brzy, tak se od února stáváme posluchači nádherných ranních koncertů. Rozhodli jsme se, že jim pomůžeme v jejich nelehké jarní práci. Odborný článek nás navnadil, abychom pro ně vyrobili ptačí budku.

Podle návodu jsme zhotovili a na strom pověsili obydlí pro sýkorky. Ptáčci tohoto druhu brzy budku objevili, ale domovem se jim nestala. Jsou plaché a možná jim vadila naše blízká přítomnost a potom pobíhající pes. Také rehkům jsme chtěli vyhovět a zavěsili jejich budku na odlehlou stěnu. Nabízené bydliště si sice obhlédli, ale více se jim zalíbil blízký odvětrávací otvor. Rozklovali krycí mřížku a usadili se tam. Budkou pro sýkorky překvapivě nepohrdli vrabci a brzy jsme mohli slyšet štěbetající mláďata, která se domáhala potravy. Chtěl jsem se blíže podívat na úchvatné představení. Ale spatřil mě přilétající živitel početné rodiny a spustil netypické varovné zvuky. Štěbetání mláďat okamžitě přestalo, otevřené zobáčky zmizely z otvoru budky.

Žasl jsem, jak to Pán Bůh úžasně stvořil. Mláďata poslechnou příkaz svých rodičů. Nedostanou tak hned potravu, které se nemohou dočkat. V budce i okolí se nic nehýbe a je absolutní klid. Případný nepřítel tak nemá co lovit. Mláďata jsou zachráněna a začínají štěbetat až tehdy, když to rodič dovolí. Nejenom v této situaci platí, že mláďata přežijí a dorostou, když jsou poslušná.

Výchovní ideologové však poslušnost vyškrtli. A tak se vytrácí z příruček pro rodiče a další vychovatele. Přitom se všichni shodneme, že pro zdravý vývoj dítěte je klíčový po-

cit bezpečí. Pokud mu ho nevytváří slabí rodiče, hledá si jej dítě samo. Ale samozřejmě na to nemá. A tak naráží, ztrácí sebejistotu a „zlobí“ nejrozumnějším způsobem. Bez rodičů, kteří vyžadují poslušnost, nevyrostá v bezpečném prostředí. Zoufale je však hledá a potřebuje. Jak to dělá? O tom by nám mohli vyprávět rodiče, kteří mají hledajícího malého tyrana doma. Nešťastní vychovatelé si však nepřipustí, že si to zavinili sami. Navštěvují jednu poradnu za druhou a chtějí vymoci pro své dítě úlevy ve škole, protože jejich dítě je dle nich hyperaktivní a potřebuje zvláštní pozornost. Do své scestné výchovy tak rodiče zatahují učitele, kteří jsou nuceni jejich přáním vyhovět. Přitom to všechno nemuselo být. Stačilo by se podívat na ptáčky, jak to dělají oni.

A jak je to s neposlušným dítětem v kostele? Když neposlouchá doma, tak i tam si chce dělat to, co ono chce. Rodiče jsou z toho nervózní, pro okolí je svěhlavý jedinec obtížný. Rodiče viní za situaci dospěláky, kteří jejich dítě nechápou.

Poslušnému dítěti vytvářejí rodiče bezpečný prostor, ve kterém se cítí dobře. Dítě se nevyčerpává svěhlavostí, umíněností. A má dost sil, aby se učilo, vnímalo, hledalo svůj způsob prožívání. Ukázněné dítě je otevřené pro vedení, poučování, rozvíjení vztahu s Bohem i s lidmi kolem něho. Autorita rodičů je rozhodující pro uznání autority Boží. Svěhlavé dítě totiž nechápe, proč by mělo poslouchat Boha. Pán Ježíš vždycky poslouchal svého Otce (*např. Jan 4,34; 6,38*) i své rodiče (*Lk 2,51*). Písmo svaté na mnoha místech poslušnost dětí vůči rodičům vyžaduje (*např. Př 23,22; Kol 3,20*).

Papežský nuncius Okolo pochází ze sedmi dětí. Na besedě s farníky v Luhačovicích vzpomínal mimo jiné na své dětství. Děkoval rodičům, že je vedli k poslušnosti a pak také ke svobodě. A zdůraznil jasně a zřetelně: „Dítě musí poslouchat, jinak to nejde.“

Milí rodiče, jistě chcete dobře vychovat své děti. Vychovávat znamená ukazovat, jak se má žít. A dítě to neví, proto je mu to třeba říct a ono musí poslechnout. Jedině tak vytvoříte prostor, ve kterém dáte svým dětem svobodu. Opačně to nejde a končí to zcela jistě pádem. Vždyť dítě, které neposlechne a vběhne do vozovky, skončí při dnešním provozu pod koly auta. Poslušné dítě však z chodníku nezběhne.

jáhen Josef Janšta

Prázdninové sdílení

Jak je psáno, „všechno má svůj čas“, tedy i čas letošních prázdnin a dovolených. Než se nadechneme, bude tady růžencový říjen, záhy nato slavnost Krista Krále a pak šup šup, doba adventní, roráty a vánoční svátky. Než se tedy nadechneme nebo otočíme, ráda bych se s Vámi podělila o pár svých prázdninových postřehů z mých toulek po vlastech českých.

Pokaždé, když někam o prázdninách cestuji, snažím se „vyčítat“, „vygooglit“, jak a kde to mají s nedělními bohoslužbami. Bez nedělní účasti na mši svaté vnímám, že mi něco schází, že ta neděle pro mě není úplná. Obvykle na místo relaxu a odpočinku přijíždívám v pátek navečer nebo v sobotu dopoledne. Jedna z prvních cest po ubytování a vybalení je ve znamení „*občihnutí terénu na neděli*“. Jakmile se zorientuji, zjistím hodinu, pro-

šlápnu trasu a změřím čas, abych na mši nepřišla pozdě, teprve pak jsem „ubytovaná“ a připravená vyjít vstříc dovolenkovým zážitkům.

Kromě toho, že na té dovolenkové mši svatě poděkuji za šťastnou cestu, poprosím o ochranu při pobytu a výletech do okolí, povzpomínám na své blízké a odložím běžné pracovní starosti, nemůžu si pomoci, ale nasávám atmosféru nejen kostela, ale také toho místního společenství. Osobnost kněze, jeho způsob a obsah jeho kázání, jeho přístup k lidem, organizaci a pořad celé nedělní mše, roli kostelníka, zapojení ministrantů. Ano, přiznávám se, stává se ze mě takový „*laický mešní inspektor*“, kterému je někdy teskno po domácím svatostánku, ale taky jsou chvíle, kdy jsem mile překvapena a objevuji místní tradice a zvyky, kterými by se mohla i naše farnost inspirovat, byť v mnohém jsme určitě inspirativní pro ostatní i u nás.

Tak třeba inspirativní jsme v tom, že při nedělních bohoslužbách je u nás opravdu dost lidí, i když jsou mnozí ze známých tváří na dovolenkách. Na druhou stranu například když jsem byla kdysi na nedělní mši v Třeboni, byla jsem mile potěšena, když mě, „*neznámou sestru rekreatku*“, místní farníci srdečně zvali na společné posezení u kávy. A to jich tam nebylo málo! Moc milé mi přišly citátky z Bible, které ležely sbalené do ruliček pod informačními tabulemi farnosti. A mám radost, že již druhým rokem bývají citátky součástí akce Čtení Bible24. Bylo mi naopak smutno, když jsem viděla jen pár ministrantů v kostele v Jáchymově. Ale zase jsem si rychle vydedukovala a zapamatovala, kdo jsou tamní farníci, a že některé z nich i odněkud znám, např. Cyrila Svobodu a jeho bratra – dvojče. V Jáchymově a v Krušných horách jsem byla vícekrát. Je mi líto, že ne ve všech kostelích je samozřejmé, aby zde zněly vokály schol a musejí si vystačit jen kněz a varhaník. To si vždy uvědomím, jak se u nás máme pěkně. O to víc, čím jsem starší, se vždy a vždy dojmám, když se naše konkatedrála rozezní zvonivými hláskami dětí ze scholky.

Někdy mě smutek z prázdninových mší doprovází i cestou z kostela. Je tomu tak, když mám pocit, že místní pan farář již zřejmě pozbyl ideálů novokněze, a kromě pár stařenek, které mu pomáhají starat se o kostelík, připravovat mši a sem tam i ministrovat, nejspíš nemá prostor, aby ty ideály naplňoval. A když se pak u nás při mši přimlouváme za kněze v naší farnosti či diecézi, přiznávám, že si vzpomenu i na ty „přespolní“ otce.

No a asi by to nebylo jen tak, kdybych si nevšímal, jak různě po farnostech moravských a českých fungují lektori! Také je to různé, ale vesměs fungují. Obvykle bývám svědkem toho, že vchází do sakristie a vychází s lekcionářem pod paží, nebo chodí pan kostelník a oslovuje lidi/farníky(?) přímo v lavicích. Z toho logicky usuzuji, že „rozpis lektorů“, jako máme u nás ve farnosti, může být nejen inspirací, ale i snem kdekterého farního společenství. Jako „*stará čtečka*“, tak si říkáme se Zdiškou Sovadinovou, kdy já začala číst v roce 2003 a ona se přidala záhy zkraje roku 2004, na svých dovolenkových toulkách jsem dokonce párkrát sebrala odvahu, oslovila pana faráře či pana kostelníka, jestli bych mohla číst i jinde. V chrámu Sv. Víta a Václava na Hradčanech to byla obzvlášť silná zkušenost. Naposledy letos v Poděbradech jsem tak nějak cítila, že moje vnitřní aktuální rozpoložení potřebuje udělat „*něco navíc*“, než jen být prostou konzumentkou mše svatě na dovolené. Do kostela jsem přišla včas a dlouho jsem v lavici zvažovala, jestli

mám – nemám. Nakonec jsem se osmělila a požádala jsem pana kostelníka, jestli bych případně mohla číst. Velice mě překvapila jeho přívětivá reakce a vstřícnost, protože jsem spíš předpokládala, že v proboštví bude vše rozděleno a určeno mezi místní. A tak jsem se připravila na druhé čtení, vše proběhlo standardně. Pan kostelník si spokojeně pokyvoval hlavou. A já, co si budeme, také jsem byla ráda, že jsem zvládla trému v „cizím prostředí“, bez přebreptu a plynule. S pokorou a odevzdáním jsem si sedla zpět do lavice, oddala jsem se naslouchání evangeliu a kázání ctihodného pana probošta o tom, jak Ježíš, dle Janova Evangelia, nasýtil zástupy lidí pěti ječnými chleby a dvěma rybami. I já jsem byla nasycena; kázání bylo srozumitelné, pěkně vystavěné, vedlo k zamyšlení, rozjímání. Bylo s pointou pro dny všední i s duchaplnou špetkou humoru. K svatému přijímání šlo opravdu dost lidí, přidala jsem se a bylo fajn, když hostií bylo dost pro všechny. Cítila jsem, jak mnou postupně čím dál více prostupuje vnitřní klid a nedělní pohoda. Závěrečné ohlášky šly už tak lehce mimo mě až do chvíle, kdy pan probošt na závěr nečekaně zmínil a poděkoval „sestře až z Opavy“ za odvalu a aktivní iniciativu k přednesu liturgického textu. Byl to velký nečekaný moment překvapení, který mě vytrhl od mého vnitřního usebrání. Až po chvíli mi došlo, že pan kostelník podal ctihodnému otci podrobný report, protože když jsem na něj koutkem oka koukla, šibalsky se pousmál. Cítila jsem, jak se (i ve svém věku) červenám, ale zároveň mám velkou radost v srdci, když pan probošt na závěr před samotným požehnáním chválil přednes, intonaci, hlasitost i s dovětkem, že měl pocit, „jako bych slyšel samotného svatého Pavla mezi námi“. Bylo to moc milé a jen tak na to nezapomenu.

Ale proč o tom píšu? Ráda bych poděkovala všem, kdo se nezištně snaží o to, aby prožívání bohoslužeb v naší farnosti bylo bohaté a sytilo naše duše i všechny naše smysly. Není to všude samozřejmostí. Prála bych si, abychom byli farností co nejvíce inspirativní, otevřenou, komunikativní a vstřícnou a stále jsme se v tom zlepšovali. Prála bych Vám všem, kdož se kdykoliv ocitnete kdekoliv, abyste se nebáli sdílet dobré věci z naší farnosti i jinde a s dobrými zkušenostmi odjinud jste se pro změnu nebáli přicházet k nám. Tak to zkusme, klidně hned teď nebo třeba nejpozději od nového školního roku! ☺

„Stará čtečka“ Hanka

Podzimní diecézní pouť tentokrát v Opavě

Prázdniny už skončily, ale rodinným výletům ještě neodzvonilo. Vydejte se do Opavy na tradiční Pouť za obnovu rodin a nová povolání ke kněžství nebo zasvěcenému životu a využijte tak příležitost k posílení vztahů a obnově duchovního života.

Letos si můžete poutnictví vychutnat se vším všudy a 5. října vyrazit pěšky s P. Danielem Víchou v 11.30 z Hradce nad Moravicí nebo s P. Jakubem Lasákem v 13.30 na kole z Kravař.

Kvůli rekonstrukci baziliky ve Frýdku-Místku se pouť koná v opavské konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie. A aby těch novinek nebylo málo, ročník 2024 obohatil program o přednášky k Roku modlitby.

„Společně s vikářem pro pastorační rodin otcem Danielem Víchou jsme chtěli připravit program šitý na míru jednotlivým skupinám. V rámci poutě se tedy uskuteční tři přednášky – jedna pro mládež s P. Vojtěchem Žvakem v kostele svatého Vojtěcha, pro rodiny s P. Danielem Víchou v konkatedrále a seniorům, vdovám a vdovcům se v kostele Svatého Ducha představí P. Leoš Ryška SDB,“ vysvětlila Marie Klímková z Centra pro rodinu, která pouť organizačně zaštiťuje.

Děti se v době přednášek zabaví u tvoření v dílničkách, které budou v prostoru před konkatedrálou.

Následovat bude společná modlitba růžence a mše svatá s biskupem Martinem v 17.30. Po celou dobu bude možnost přistoupit ke svátosti smíření. Akci pak zakončí večer chval.

Díky aktivnímu zapojení opavských farníků bude pro poutníky po celý den k dispozici kavárna.

„Těšíme se, až se znovu setkáme s rodinami, které se chtějí společně modlit za kněze, řeholníky a rodiny v naší diecézi. Jménem všech organizátorů vás srdečně zvů,“ uvedla Marie Klímková.

Anežka Stuchlá (Biskupství ostravsko-opavské)

Foto Michael Bujnovský (Člověk a Víra)

Profesor Debris jako posel víry a naděje

Dovolím si vás informovat o proběhlé návštěvě francouzského profesora a kněze Cyrilla Debrise, prvního postulátora beatifikace císařovny Zity Habsburské, naší poslední české královny, v Opavě.

Opavu navštívil na mé pozvání již podruhé. V roce 2013 svou knihu o císařovně představil v knihkupectví u Svatého Ducha.

Letošní setkání s veřejností v zaplněném salonku U modrého zvonku u minoritů bylo naprosto úžasné a spontánní. Náhled do rodokmenu císařovny, který vypracoval profesor Debris, prvotřídní znalec habsburského rodu, nás uvedl do života této mimořádně statečné ženy, manželky a matky.

Stala se císařovnou rakouskou v době zuřící 1. světové války. S manželem Karlem tvořili neuvěřitelně Bohu oddaný pár. Usilovali o mír bez ohledu na své postavení i faktické možnosti, aby nakonec všemi zrazení a okradeni skončili ve vyhnanství na Madeiře.

Tady císař Karel ve věku 35 let umírá na španělskou chřipku a je zde také pochován.

Knih Zita – důvěrný portrét císařovny popisuje na základě badatelské činnosti profesora Debrise její naprostou víru v Prozřetelnost Boží a dokonce úzké kontakty s tehdej-

ším papežem, kněžími a řádovým sestrami – omilostněnými dušemi a mystičkami. Právě jejich zásluhou neskončil císař Karel rukou najatých vrahů.

Byl trnem v oku nejen nepřátelům katolické církve, ale i bolševikům, které jako jeden z prvních politiků té doby označil za zlo, které hrozí Evropě.

Zita s dětmi nakonec musela opustit i Evropu před nastupujícími nacisty, kteří považovali Habsburky za úhlavní nepřátele. Našla azyl v Kanadě a Spojených státech.

Zemřela v požehnaném věku 96 let ve Švýcarsku a je pochována ve Vídni v kapucínské hrobce. Srdce její i jejího chotě odpočívají společně ve švýcarském benediktinském klášteře Muri.

S panem profesorem jsme navštívili zámek Hradec nad Moravicí, výstavu o Habsburcích ve Slezském muzeu, povečeřeli U tiskárny, abychom se nakonec poklonili relikvii blahoslaveného císaře Karla, knížete míru pro sjednocenou Evropu, v naší konkatedrále a přijali požehnání pro nás přítomné a naše rodiny.

Upřímné poděkování všem zúčastněným, zvláště brilantnímu překladateli z němčiny panu Mgr. Petru Janšovi a průvodci muzeem Mgr. Michalu Valečkovi.

Blahoslavený císaři Karle, oroduj za nás.

Eva Dratková

Sportovní okénko

Fotbalový zápas farností Hradec vs. Opava

V neděli 23. června se uskutečnil již 3. ročník fotbalového zápasu mezi farnostmi Hradce a Opavy. Předchozí dva ročníky hostila Opava a hrálo se na hřišti v Jaktáři. Letos se odehrál zápas na hřišti v Žimrovicích. Program připravil spolek Aktovka. Diváci a hráči se mohli těšit na zajímavé dovednostní soutěže jako slalom, driblink s balonem, střelení na bránu. O přestávce proběhla divácká soutěž, po zápase program pokračoval tombolou a volnou zábavou. Grilovaly se klobásy a čepovalo se dobré pivečko. Samotný zápas byl slavnostně zahájen a požehnan v 15 hodin hradeckým farářem o. Marcinem Kierasem. Na začátku zazněla česká hymna a zavlála česká vlajka.

Poté začalo samotné utkání. První poločas nabídl dvě branky. Hradec se ujal vedení díky penaltě. Opava dokázala vyrovnat na 1:1. Ve druhém poločase se Hradci podařilo vsítit gól na 2:1 po hezkém úniku Kamila Víchy. Opava v závěru tlačila, ale bohužel vyrovnávací gól nedala. Zápas nabídl spoustu hezkých akcí a gólových příležitostí. Z vítězství se nakonec radoval Hradec a obhájil tak vítězství z loňského roku, kdy také zvítězil nejtěsnějším rozdílem. Putovní pohár tak zůstává na rok v hradecké farnosti. Gratulace patří nejen Hradci, ale také Opavě, která měla zastoupení farností Panny Marie, Sv. Duha, Kylešovic a Jakteře. Díky všem farníkům, hráčům, divákům a organizátorům za skvělou přípravu.

Florbalová sezóna 2023/24

Florbalová ministrantská sezóna je za námi. Sice se nám nepodařilo postoupit do play-off, ale stačilo velmi málo a mohli jsme tam být. Do vyřazovacích částí postupovalo prvních 6 mužstev. Z celkového počtu 10 týmů jsme skončili na 7. místě s 15 body a celkovým skóre 58:115. V letošním roce se část o umístění nehrála. V Superfinále, které se hrálo v hale v Kobeřicích, si to mezi sebou rozdaly týmy Šilheřovic a Ostravy-Mariánských Hor. Šilheřovice zvítězily 8:5 a vyhrály tak mistra ligy. V zápase o třetí místo Ludgeřovice porazily Hlučín 6:2. Všem hráčům Opavy díky za celou sezónu.

Lukáš Graca – Koňas

Farní tábor 2024

V druhé polovině července proběhl v obci Sobotín v podhůří Jeseníků farní tábor. Úkolem táborníků bylo vypořádat se s nástrahami digitálního světa zosobněného Čarodějem Digimaxonem. K jeho přemožení bylo zapotřebí vzájemné spolupráce, komunikace, kreativity, pohybové aktivity a empatie. To vše se malým i velkým účastníkům dařilo plnit, proto se Digimaxon koncem týdne vzdal a odešel zkoušet pokusy na ovládnutí lidí někam jinam.

V průběhu celého tábora nás otec děkan Václav Koloničný seznamoval s příběhem blahoslaveného Carla Acutise. Jeho život je pro děti srozumitelný, protože se jedná o chlapce, který žil v letech 1991–2006. Jeho myšlenky a poselství nás tak provázely celým týdenním pobytem.

Veronika Krajíčková

Aktivní prázdniny pro děti na opavské faře

Předposlední týden prázdnin se na faře u Panny Marie uskutečnil příměstský tábor. Přibližně 20 dětí každé ráno přicházelo na den plný zábavného programu. Když si je pak odpoledne rodiče vyzvedávali, často s nimi děti ani nechtěly jít domů.

Celým týdnem se prolínalo vyprávění o Egyptě a Mojžíšovi, které zajišťoval o. Jiří. Čas byl vyplněný výlety, zábavou a tvořením např. mistichek z novin, malováním kamínků a spoustou obrázků s třpytivými samolepkami, kterých bylo víc, než může průměrný opavský byt pojmut (pozn. rodičů).

Děti ale samozřejmě nezůstávaly jen uvnitř! Jeden z výletů vedl do polí za Jakaří, kde letos vyrostlo kukuřičné bludiště. To je pole, na němž je vysoká kukuřice, ve které jsou vysekané cestičky. V nich se sbírají písmenka na tajenku. Před každým rozcestím byla přírodovědná otázka a děti podle ní mohly najít správnou cestu dál.

Jiný den se jelo do Velkých Hoštic na krásné dětské hřiště plné prolézaček vysokých jako stromy, na kterých jsou atrakce zavěšené.

Poslední den proběhl výlet ke Stříbrnému jezeru. Ten byl ozvláštněný tím, že dětem uplaval nafukovací míč a pastorační asistentka Magda pro něj musela plavat skoro přes půlku jezera.

Klárka, Matýsek a Honza Pilařovi

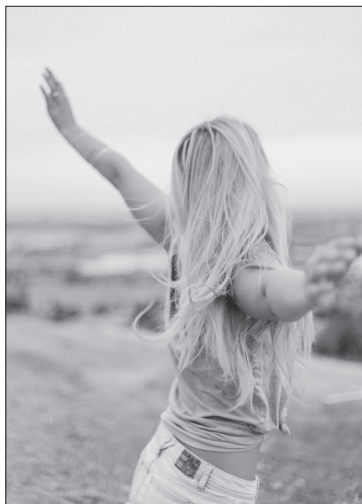
Výuka náboženství ve školním roce 2024/25

Výuka ve farnosti Panny Marie (výuka začne ve čtvrtek 19. září)			
Čtvrtek	15.00–15.45	1. a 2. třída	Učebna kostela sv. Vojtěcha (Dolní náměstí)
	15.15–16.00	3. třída (příprava na 1. svaté přijímání)	Fara (Almužnická 2)
	Scholka: pro děti od 3 do 10 let, od 16 ⁰⁰ na faře (Almužnická 2).		
Pátek	15.00–15.45	4.–5. třída	Učebna kostela sv. Vojtěcha (Dolní náměstí)
	15.00–15.45	6.–9. třída	Fara (Almužnická 2)
	Farní klub: pro děti od 4. do 9. třídy ZŠ, od 16 ⁰⁰ na faře (Almužnická 2).		

Výuka ve farnosti Sv. Ducha (výuka bude zahájena v pondělí 9. září)			
Pondělí	14.30–15.15	2. třída (1. rok přípravy na 1. sv. přijímání)	Pastorační středisko minoritského kláštera, 1. patro (Masarykova třída)
	15.20–16.05	3. třída (2. rok přípravy na 1. sv. přijímání)	
	16.15–17.00	4. třída	
	17.05–17.50	5.–9. třída	

K zamyšlení

Když jsem procházel naši knihovnu ve snaze najít vhodný a dobrý text pro Vás, čtenáře Cesty, zastavil jsem se hned u druhé knihy, kterou jsem vzal do ruky. Zaujalo mne první slovo a celý titul knihy: „Štěstí začíná uvnitř“. A tak Vám svůj úlovek nabízím.

Cesta za štěstím je úkol na celý život. Nejde o jednoduché věci, které lze udělat jednou a provždy. Nelze jen do automatu na přidělování štěstí naházet příslušný počet mincí a pak jen čekat, až vypadne sladkost zvaná štěstí! To by bylo stejné jako nabírat vodu do síta. Rychle zajištěné štěstí může nabízet jen podvodník. Život je proces, cesta postupného růstu. Naše životní úkoly můžeme naplňovat pouze krok za krokem. Cesta ke štěstí je jako most, který musíme přejít, ne roh, za který se dá zahrnout.

Čím více budeme hledat štěstí v sobě, a ne ve věcech nebo v druhých lidech, tím více ve svém životě prožijeme pocit smysluplnosti a správného nasměrování. Pamatujme, že otázka nestojí jako „všechno, nebo nic“, ale spíše jako „víc a víc“. Žít znamená růst; a to je možné vždycky jen postupně.

Zprvė a především, sebepřijetí zahrnuje radostné uspokojení z toho, že jsem tím, kým jsem. Pouhá rezignace na fakt, že jsem ten, kdo jsem, vytváří nedostatečné sebepřijetí typu „co se dá dělat“. To může být deprimující. Pokud mám být šťastný, musím se naučit být šťastný také z toho, kým jsem. A to není snadná věc.

Musíme přijmout sami sebe takové, jací jsme.

Všichni máme sklon lpět na věcech, ale i na svých představách. Jen neochotně se vzdáváme představ o sobě samých. Vzdát se starých představ je však základní věcí potřebnou k růstu. Musím se naučit zbavovat ustrnulých představ o tom, kdo si myslím, že jsem. Jestliže mám růst, musím se odpoutat od své minulosti. Musím si uvědomit, že jsem jediné a jedinečné „já“, osoba v procesu, která se stále učí, proměňuje a roste. Jediná důležitá skutečnost je ta, kdo jsem právě teď. Nejsem tím, kým jsem býval. Nejsem dosud ani tím, kým budu.

A především musím vědět toto: jsem tím, kým mám být, a jsem plně vybaven k tomu (ať již je to cokoli), co mám se svým životem dělat.

Lidé, kteří přijímají sami sebe, jsou šťastní.

Je to zvláštní, ale prvním znamením skutečného sebepřijetí je samo štěstí. Vypadá to jako začarovaný kruh? Možná, avšak lidé, kteří se plně těší z toho, jací jsou, jsou vždycky v dobré společnosti. S někým, koho mají rádi, jsou celých 24 hodin denně. V dobrém

i zlém je tahle známá milá osoba stále s nimi. Máloco je může učinit nešťastnými. Ať jsou druzí kritičtí nebo lhostejní, ti, kdo se mají opravdu rádi, budou vždycky věřit, že jde jen o problém s komunikací. Případně, pokud toto stanovisko selže, dojdou k závěru, že kritický nebo nemilující člověk má své osobní problémy. Nebudou se na něho zlobit, budou s ním soucítit.

Lidé, kteří přijímají sami sebe, přijímají se taková, jací jsou právě teď.

Včerejší já je minulost. Zítřejší já neznám. Odpoutat se od minulosti a nežít jen v očekávání budoucnosti není snadné. Ale právě sebepřijetí se musí zaměřit na to, kým jsem v tomto okamžiku. Jeden verš to říká takto: „*To, co jsi byl, na tom nezáleží, jestliže tvé já skutečně existuje.*“

Na tom, čím jsem byl, včetně všech chyb, kterých jsem se dopustil, ve skutečnosti nezáleží. Záleží však na tom, kým jsem právě teď. Přijmout sám sebe takového, jaký jsem právě teď, však neznamená čekat na to já, kterým se teprve stanu. Pokud miluji nebo dovolím někomu milovat pouze mé možné já, tato láska je zbytečná, ne-li přímo škodlivá. Není nepodmíněná, což je podstatnou vlastností každé pravé lásky. Říká pouze: „*Budu tě milovat, jestli se staneš...*“

John Powell

Těch bodů, které říkají, jací jsou lidé, kteří „přijímají sami sebe“, je v knize deset. Já jsem z nich vybral pouze dva, které mě nejvíce oslovily. Přeji Vám dobré prožití měsíce září a školákům, studentům a pedagogům dobrý vstup do nového školního roku.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: John Powell, *Štěstí začíná uvnitř* (přeložila Vlasta Lišková). Nakladatelství Portál, 1995, str. 16–17, 19–22.

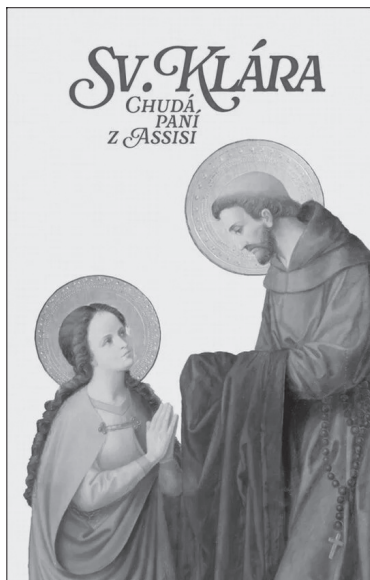
Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na měsíc září: všechna setkání (kromě výletů) začínají v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4 v domě U svaté Anežky, pokud není uveden jiný čas nebo jiné místo.

- 3. 9. Informativní schůzka + ředitel Jan Hanuš
- 10. 9. Poutní zájezd do Zlatých Hor do kostela Panny Marie Nanebevzaté a k mechovým jezírkům na Rejvízu (další informace jsou na plakátcích).
- 17. 9. Přednáška MUDr. Evy Dratvové na téma „*Blahoslavený Karel I. Habsburský*“ v pastoračním středisku minoritského kláštera

Za Klub sv. Anežky Zdislava Sovadinová

Knižní tipy

Svatá Klára **Chudá paní z Assisi** *Libor Rösner*

Letos uběhlo 830 let od narození jedné velké osobnosti středověku – sv. Kláry. A protože od poslední knihy s tímto tématem uplynula už dvě desetiletí, je dobře, že krnovský autor Libor Rösner přispěl svou novinkou. Obrací se s ní na nejširší publikum. Sám čerpal z mnoha odborných, často zahraničních publikací, aby čtenářům mohl předložit beletrizovaný životní příběh, který se dobře čte.

„Na svatou Kláru se dají vztáhnout slova proslulého umělce Michelangela Buonarrotiho o pravém umění, k jehož dosažení je podle tohoto velikána třeba sjednotit se s Bohem. Přesně takový byl Klářin život – jednou nepřetržitou touhou po sjednocování se s Ukřižovaným, touhou motivovanou láskou k Němu, láskou, která jí velela vzdát se kvůli Němu

úplně všeho včetně sebe samé. Její život byl snahou o napodobení ducha svatého Františka. Snahou této knihy je zase zachytit co nejvěrněji vše, co prožívala, proniknout do její mysli a nahlédnout do jejího srdce.“

(Vydalo nakladatelství Christianitas, 200 stran)

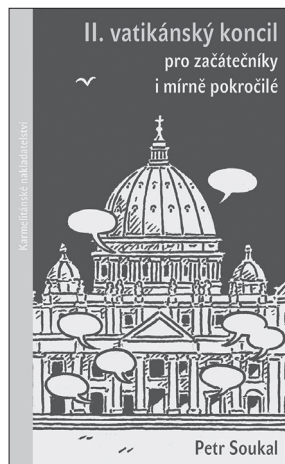
II. vatikánský koncil pro začátečníky i mírně pokročilé

Petr Soukal

Stručný průvodce po II. vatikánském koncilu se zaměřuje na jeho hlavní dokumenty – konstituce Sacrosanctum concilium (o posvátné liturgii), Lumen gentium (o církvi), Dei verbum (o Božím zjevení) a Gaudium et spes (o církvi v dnešním světě).

Koncilu se zúčastnilo přes 2 500 osob – nejvíc v dějinách církve, mezi nimi i nekatolíčtí křesťané a řada žen. Sněm se neobrací jen k věřícím, ale ke všem lidem. Má pastorační charakter, respektuje poznatky moderní vědy a hovoří srozumitelnou řečí.

(Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 104 stran)

Indiánský mesiáš

Ježíš a hledání vize

Steven Charleston

Jak být dobrým křesťanem, a zároveň zůstat věrný tradici svého (indiánského) národa? Jaké náboženské praktiky a rituály může křesťanství převzít z jiných náboženství? Co obnáší proces „hledání vize“ a v čem může člověku pomoci? Těmito tématy se zabývá originální kniha Stevena Charlestona. Tento vysokoškolský učitel a biskup americké episkopální církve pochází ze severoamerického indiánského kmene Čoktavů, narodil se a vyrostl v Oklahomě. V době svých teologických studií zažil hluboké pochybnosti, zda nezrazuje svůj národ a tisíce let jeho kulturní a náboženské tradice. Proto každé ráno vycházel na plochou střechu internátu, rozsypával kolem sebe kukuřičnou mouku z plastového sáčku a uprostřed tohoto kruhu zoufale volal k Bohu. Nakonec mu tento rituál směsice křesťanské a domoro-

dé modlitby přinesl pokoj a jistou vizi, jak je možné sloučit tradici předků s pravou křesťanskou vírou. Jeho řešení se nedá zkráceně popsat v jednom odstavci. Ani celá kniha *Indiánský mesiáš* není dobrodružné čtení ve stylu mayovek. Pokud ovšem stojíte o dobrodružství poctivého promyšleného hledání cesty k Pravdě, je to kniha přesně pro vás. Je zároveň autorovým životopisem, průvodcem historií a tradicemi severoamerických indiánů i osobitým výkladem Matoušova evangelia v jednom. Předmluvy se ujaly takové osobnosti jako Marek Vácha a Pavel Hošek, kteří čtení vřele doporučují.

(Vydala Cesta, 280 stran)

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Inženýr Tomáš

Je po prázdninách a děvčata a kluci se scházejí po dvou měsících opět ve své tentokrát už sedmé třídě. Všichni někde byli, něco prožili, jenom Tomáš byl celé prázdniny doma. Mají doma hospodářství, byly žně, staral se o domácí zvířata. Hoch to má všechno rád, nějaká exotická dovolená mu nechyběla. Ale teď si připadá vedle ostatních jako méněcenný, který nikde nebyl. Jeho největším zážitkem bylo, když ráno při svítání jezdíval s tatínkem kosit trávu pro dobytek. Brouzдал se přitom v trávě a pozoroval probouzející se život v přírodě. Nemusel tak brzy vstávat, ale on chtěl. Ale to by nikoho ve třídě nezajímalo. A tak mlčí.

Proto se ho paní učitelka zeptá: „Tomáši, tys nikde o prázdninách nebyl?“

„Byl jsem doma, jezdil jsem na pole,“ odpovídá chlapec upřímně.

Někteří ho litují. Jiní mu dávají najevo, že je ubožák, když musel být pořád jenom doma. V té chvíli je v očích spolužáků poslední ze třídy.

Učitel přírodopisu pojal své přivítání s třídou jinak než ostatní vyučující. Neptá se na zážitky z cestování ani na vzpomínky z tábora. Vytahuje z tašky krabičku a říká: „Jsou v ní čokoládové kuličky, které jsem koupil v Itálii. Jsou moc dobré. Dostane je ode mne ten, kdo vyhraje dnešní soutěž.“

„A v čem budeme soutěžit?“ ptají se žáci jeden přes druhého.

„O prázdninách jsem chodil do míst, kde se neseče tráva. Trhal jsem jednotlivé rostliny a zalisoval jsem je do knihy, které se říká herbář. Několik vám jich ukáži a vy napíšete jejich názvy.“

Služba jde pro prázdné papíry, a přitom se lačně zadívá na výhru. „Ty musejí být dobré.“

„Jsou. Máte se na co těšit.“

Učitel vyjímá z herbáře list s prvním vzorkem a ukazuje ho třídě. Holky a kluci se dívají jeden na druhého. Nevědí. Jenom Tomáš vzorek poznává. A vzpomíná si, jak se tatínka zeptal: „Jak se jmenuje ta krásná velká rostlina?“

A od té doby si její název pamatoval. A tak může na papír napsat: „Chrpa.“

I další vzorky poznává. A tak píše: „Jetel, čekanka, heřmánek, jitrocel, máta, pelyněk a vlaštovičník.“

Tomáš jasně a bezkonkurenčně vyhrává.

„Ty jsi dobrý,“ ozývá se ze všech stran, také učitel ho velmi chválí.

Dostává krabičku s čokoládovými kuličkami. Hned ji otevírá a nabízí ostatním tak, jak je navyklý z domu. Krásně zabalené kuličky mizí před očima. Zůstává poslední. Ale u lavice stojí Vlastík, nesmělý malý kluk.

„Vezmi si,“ pobízí ho Tomáš.

„Ty už nemáš pro sebe,“ namítá spolužák.

„To nevadí.“

„Rozdělíme se,“ rozhoduje Vlastík, rozbaluje kuličku, ukousne si polovinu a druhou podává spolužákovi.

Podělení se o poslední kuličku sblížilo oba kluky tak, že se stali přáteli. A ve třídě už není Tomáš opomíjený. Učitel se ho totiž často ptá na mnoho věcí z přírody a ze zemědělství. A on většinou zná odpověď. A když mu jednou s obdivem učitel řekl: „Ty toho víš tolik jako zemědělský inženýr,“ tak už mu to zůstalo jako přezdívka.

Od té doby ho všichni ve třídě oslovují „inženýre“. A on se tomu nebrání. Ví, že takto zdaleka není poslední ve třídě.

jáhen Josef Janšta, ilustrace Majda Řeháková

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;

e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;

internetové stránky: www.prorodiny.cz;

osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.

Odpolední seminář pro ženy

Seminář se uskuteční **v pondělí 30. září 2024 od 17.15 do 19.45** v pastoračním středisku minoritského kláštera v Opavě a povede ho opět *Mgr. Irena Směkalová*, tentokrát na téma: ***Slova jsou okna nebo zdi aneb Ach, ta komunikace!*** (Jak mluvit s druhým, abych skutečně vyjádřila své pocity, potřeby a přání? Pojďme se to naučit v krocích násilné komunikace.)

Cena: 300 Kč

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Podzimní kurz biblických a židovských tanců v Opavě

Termín: od 2. 10. do 11. 12. 2024

Podzimní kurz je určen ženám, které už mají aspoň malé základy těchto tanců. Skládá se z deseti lekcí, které budou probíhat vždy ve středu od 18 do 20 hodin v Církevní základní škole v Opavě-Jaktaři.

Cena celého kurzu je 1000 Kč.

Lektorka: Gita Vyleťalová

Přihlášky a informace: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Škola partnerství ve Staré Vsi n/O od 11. října 2024

Je určena primárně nezadaným párům ve věku 20 až 35 let a skládá se z pěti víkendů, které budou probíhat v Diecézním středisku mládeže během školního roku 2024/25. Podmínkou je dobrovolná nikým nevynucovaná účast.

Je nutné se přihlásit na www.prorodiny.cz.

Cena: 4 300 Kč/na osobu za všech pět víkendů.

Informace: vorlik@prorodiny.cz, 603 981 117

Sobota s biblickými a židovskými tanci v Soběšovicích

Zveme ženy na taneční sobotu, která se uskuteční **19. října 2024 od 9.30 do 16.30** v Domě farní rodiny u kostela v Soběšovicích. Na program bude výuka biblický a židovských tanců a také modlitby gesty.

S sebou: pevnou obuv, sukni nebo šaty a láhev s pitím.

Lektorky: Jana Dostálová a Veronika Míková

Cena: účastnický poplatek 200 Kč + oběd (pizzu) si platí každý zvlášť.

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Jana Dostálová

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Prázdninové tábory

Stanový

Víte, kdo je to Hercule Poirot a jaké je jeho povolání? Děti ze stanového tábora to již vědí. Celý tábor se nesl v duchu řešení detektivního příběhu z 19. století, který jim pomáhal rozluštit detektiv Hercule Poirot. Po týdenním pátrání a spoustě falešných stop nakonec děti společnými silami odhalily pachatele zločinu a zadržely ho při útěku. Opět jsme si vyzkoušeli, že prožít týden v přírodě, bez mobilu a sociálních sítí,

ale s kamarády a skvělými vedoucími může být zajímavý a může vytvořit trošku jiný pohled na věci, které denně běžně používáme, ale v přírodě nejsou.

Hudební

Malí hudebníci letos prožili svůj tábor v parném červencovém počasí. Hlavním cílem tábora je zpívání pro radost, ale i příprava na závěrečný koncert pro rodiče, prarodiče a hudební nadšence z řad našich příbuzných. **Pomlky** – pauzy – mezi nacvičováním písní jsme si zpříjemňovali vodními hrátkami (stříkání z hadice), dováděním na průlezkách, výbornými obědy a svačinkami a tvořením našeho závěrečného outfitu. Celý tábor probíhal v rytmu **moderato** – mírně rychle, na jídlo jsme chodili **allegretto** – mírně rychleji. Venku na zahradě pak vše probíhalo **presto** – velmi rychle a domů z tábora jsme chodili **lento** – pomalu. Užili jsme si to **da capo al fine** – od začátku do konce.

Řemeslný

Uprostřed července probíhal na hradecké církevní škole řemeslný tábor. Téměř 30 dětí zde prožívalo tábor snů – protože sny nás provázely každý den. Třeba barevný sen se nám zdál při pletení košíků z pedigu nebo sen o hvězdách při batikování, sen o různých povoláních při práci s dřevem apod. Celý tábor byl bezvadný, děti si jej krásně užily a odnesly si kromě zážitků i plno hezkých výrobků.

Šikulácký

Šikovných a zručných ručiček bylo třeba na šikuláckém táboře. Trénování jemné i hrubé motoriky, barvení, lepení, vystřihování, zdobení, natírání, navrhování i šití – tak tohle všechno si mohli vyzkoušet malí šikulové. Pod jejich rukama tak vznikaly příšerky z papírových krabiček, dřevění roboti, trička s vlastními motivy, vycpaná rybička, srdíčko (určitě pro maminku), barevné židle, které ozdobí naši školu. Kromě toho si děti také připravovaly svačinky. Pěší výlet se sbíráním in-

dicií nás zavedl do kostela svaté Hedviky, kde jsme si vyslechli od průvodkyně Markétky zajímavosti o tomto chrámu. Každodenní odpolední „čabrání“ nemohlo chybět, neboť nás sužovala velká vedra. Vernisáž výrobků pro rodiče byla krásnou závěrečnou tečkou.

PS: Ve škole ještě proběhly tábory Sportovní a Cestujeme, poznáváme, ale o nich v tomto článku není řeč. Tyto jsme však zaznamenali, abyste věděli, že se děti z naší školy o prázdninách opravdu neměly čas nudit ☺.

Jana Larischová

Slunovrat 2025

Vstupenky na festival Slunovrat 2025 s ochranným výřezem vyrábějí Chráněné dílny Charity Opava. Vyžádali si to sami návštěvníci, kteří o vstupenky již nyní jeví velký zájem, ačkoli pořadatelé zatím nezveřejnili jméno ani jediného účinkujícího.

Cenově nejnižší vstupenky jsou tak již nyní kromě elektronického předprodeje na SMSticket a Goout k dispozici také ve Sluně, na recepci Obecního domu kulturní organizace OKO na Ostrožné ulici, v prodejně Müller - VAMA na Komárovské ulici 9, v knihkupectví Kosmas na ulici Mezi Trhy a cestovní agentura Alex. Na všech těchto místech, která přijímají jen platbu v hotovosti, je možno také zakoupit vstupenky na zimní verzi Slunovratu. Ta proběhne ve dnech 8. a 9. listopadu pod názvem Winter edition a jedním z hlavních hostů bude například fenomenální houslista Pavel Šporcl se skupinou Gypsy Fire.

Charita Opava, která je již několik let partnerem Slunovratu, pro festival kromě jiného vyrábí také potištěná trička a další reklamní předměty. Zanedlouho to budou speciální dřevěné vánoční dárkové vstupenky a také jedna novinka – originální ekologické peněženky, ledvinky, pouzdra či batohy vyrobené z bannerů loňského ročníku festivalu Slunovrat.

Ivo Mluděk

Kostel sv. Janů

Jiří Schmitzer v kostele sv. Janů

Možnost potkat se s hercem Jiřím Schmitzerem v roli originálního písničkáře budou mít občané Opavy **v sobotu 21. září** v kostele sv. Janů v Opavě.

Představitel kultovních postav ve filmu Slavnosti sněženek, Staříci a mnoha dalších či seriálu Zdivočelá země, nabídne recitál autorských písní a průvodního slova, v němž nastíní situace, za kterých jeho písně vznikaly. Představení tvoří celek, který není režírovaný a ukazuje Jiřího Schmitzera v jiném světle, než jak je znám z filmových rolí, začíná v 18 hodin.

spolek Kostel sv. Janů

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Sportovní den pro hospic je zábava, poučení i pomoc

Sportovní den pro hospic, na kterém se už několik let vždy v září pro dobrou věc potkají občané, klienti sociálních služeb, fotbalisté i zástupci měst a obcí, proběhne v sobotu 14. září na fotbalovém hřišti v Opavě-Kylešovicích. Sedmý ročník této charitativní akce, jejíž výtěžek je určen mobilnímu hospici Pokojný přístav, opět pořádá Charita Opava společně s Okresním fotbalovým svazem.

Pravidelní návštěvníci akce již vědí, že si budou moci od 9 do 13 hodin společně s klienty Charity Opava a dalších sociálních organizací v areálu zdejšího fotbalového hřiště na ulici U Hřiště vyzkoušet originální hry, se kterými se na ji-

ných místech nemají možnost setkat. Soutěžit se bude například v jízdě na invalidním vozíku, hře showdown, kterou používají především nevidomí, zvukové střelbě či jízdě na dvoukole. Síly si budou moci změřit také ve speciálních ruských kuželnách, fotbalovém slalomu a dalších velmi netypických disciplínách. Netřeba dodávat, že na soutěžení opět kromě diplomů čekají také zajímavé ceny. Ty si mohou odnést také z tomboly.

Součástí Sportovního dne pro hospic bude tak jako každý rok i letos bohatý doprovodný program. Návštěvníky z řad malých i větších čeká ukázka policejní a hasičské techniky, své dovednosti předvedou psovodi z řad Policie ČR a připraveno je kromě dalšího také vystoupení taneční školy Dance4Life. Samozřejmostí je výborné občerstvení a lahodná káva a spousta dobrot z pojiždné kavárny pro Radost provozované klienty sociálně terapeutické dílny Radost.

Mobilní hospic Charity Opava Pokojný přístav, jemuž bude výtěžek z akce určen, doprovází v domácím prostředí v posledních dnech života lidi z Opavy a okolí. Jeho provoz je ovšem finančně velmi náročný a bez příspěvků sponzorů a dárců by ho Charita Opava nemohla provozovat v tak velké míře, aby uspokojila všechny žadatele o tuto velmi ceněnou službu. Podobné akce jako chystaný Sportovní den pro hospic jsou proto pro

jeho fungování důležité. „Přijďte se spolu s námi pobavit i poučit na příjemně prožitém dopoledni pro celou rodinu a pomoci tím zároveň dobré věci, rádi Vás uvidíme,“ vzkazují pořadatelé akce, nad kterou tak jako každý rok převzal patronát senátor Herbert Pavera.

Odznáčky pro zámek v Hradci vyrábí klienti Radosti

Památeční kulaté odznáčky, takzvané placky, vyrábějí pro zámek Hradec nad Moravicí klienti sociálně terapeutické dílny Radost. Návštěvníci zámku si je mohou koupit jako památku z výletu na pokladně v Červeném zámku.

Placky pro zámek vyrobili klienti Radosti pro zámek nejprve na ukázkou a na zkoušku, zda o ně

bude mezi návštěvníky zájem. A protože se prvních pilotních třicet placek velmi rychle vyprodalo, přišla od kastelána Radka Příbyly zakázka rovnou na pět set dalších kusů. V Radosti, která je střediskem Charity Opava, je vyrábějí v několika obrázkových variantách zachycujícími krásu zdejšího výjimečného zámku.

Klienty Radosti jsou lidé s mentálním znevýhodněním a chronickým duševním onemocněním ve věku od 18 do 64 let, kteří chtějí získat zkušenosti s pracovním prostředím. „Smysluplná výroba placek, které se dostanou k lidem, je velmi naplňuje,“ pochvaluje si vedoucí Radosti Lucie Švejdičková. „A tak jsem ráda, že v jednání jsou zakázky na placky pro další zájemce,“ dodává.

Vlaštovičky zvou na komentovanou prohlídku

Den otevřených dveří pořádají v pátek 27. září u příležitosti osmadvacátého výročí založení v Domě sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlaštovičkách u Opavy.

Pro návštěvníky zde bude od 8 do 16 hodin připravena komentovaná prohlídka chráněného bydlení a sociální rehabilitace, ukáзка zajímavých kompenzačních pomůcek pro nevidomé a také drobné občerstvení. Vítány budou i větší organizované skupinky návštěvníků, například školní třídy. Skupinky nad deset osob prosíme o přihlášení předem u vedoucí chráněného bydlení Zuzany Janků na tel. čísle 733 741 793 či e-mailu janku@charitaopava.cz.

Charita chystá již druhý víkend pro lidi s handicapem

V pořadí již druhý víkend s bohatým programem pro dospělé lidi se zdravotním postižením chystá od 4. do 6. října Charita Opava. Loňská první akce tohoto druhu pro-

běhla pod názvem „*Za zábavou a poznáním s Radostí*“ a setkala se s velkým zájmem. Letošní pobyt se uskuteční pod názvem „*Za sportem a poznáním s Radostí*“.

Loňský pobyt začal seznamovacím večírkem v sociálně terapeutické dílně Radost, po němž následoval bohatý program, jehož součástí byla například návštěva zámku v Raduni či tvořivé odpoledne. Pobytu se zúčastnilo devět lidí, z nichž byl pouze jeden mobilní, ostatní se pohybovali na vozíčku. Přesto vše organizátoři zvládli k velké spokojenosti klientů i jejich rodičů či opatrovníků.

Letošní víkendový pobyt, při němž bude mít opět každý účastník podporu osobního asistenta, bude sportovně zaměřen. Do programu se totiž zapojí také fotbalisté SFC Opava, kteří účastníky pozvali na svůj stadion v Městských sadech.

Víkend plný zábavy, her a sportovního vyžití proběhne v bezbariérových prostorách sociálně terapeutické dílny Radost na ulici Přemyslovců 26 v Jaktarži a v denním stacionáři Mravenček na Neumannově ulici 3 v Opavě. Účastníci zde mají zajištěn také nocleh. Akce se uskuteční s podporou statutárního města Opava, kterou schválili zastupitelé na svém červnovém zasedání.

Zájemci se mohou hlásit e-mailem na adrese radost@charitaopava nebo telefonicky na čísle 737 751 754 nejpozději **do 8. září**.

Den otevřených dveří v Mravenčku nebude povinná nuda

Den otevřených dveří pro všechny zájemce připravili na úterý 17. září v Mravenčku - denním stacionáři pro osoby s kombinovaným a mentálním postižením.

Středisko Charity Opava Mravenček poskytuje ambulantní služby lidem s kombinovaným a mentálním postižením z Opavy a okolí. Stacionář tím zároveň nabízí úlevu rodinám pečujícím o tyto osoby, které získají prostor na oddech a načerpání nových sil. V Mravenčku se svým klientům postarají o jídlo a hygienu, poskytnou jim pocit bezpečí i ujištění, že se o ně někdo zajímá. Zároveň se

zdejší zaměstnanci snaží každého z klientů individuálně alespoň o mravenčí krůček posunout dále. K tomu jim slouží různé způsoby práce, jako například hry s Montessori

pomůckami, metody alternativní komunikace, bazální stimulace, rehabilitační cvičení či arteterapie.

Zaměstnanci Mravenečku u toho umí připravit svým klientům velmi dobrou zábavu počínaje tematicky zaměřenými plesy nebo fiktivními cestami po zemích celého světa.

Den otevřených dveří tady proto určitě nebude nudnou formální záležitostí. Přesvědčit se o tom můžete v sídle Mravenečku na Neumannově ulici č. 3 v Opavě od 8 do 13 hodin.

„Těšíme se na Vás,“ zve všechny vedoucí Mravenečku Jana Konopková.

V září pořídíte ve slevě krásné tácky z charitních dílen

Dvacetiprocentní slevu na keramické tácky všech rozměrů nabídne v září „Akce na tento měsíc...“, během které Chráněné dílny Charity Opava přicházejí každý měsíc se zákaznickými atraktivními slevami na různé druhy svého zboží.

Originální tácky jsou zdobeny nejrůznějšími motivy květů, andělů, srdíček a dalšími rozmanitými vzory. „Ve slevě si můžete pořídit nejen samostatné tácky všech rozměrů, ale také ty tácky, které jsou svázané do dárkových sad,“ upřesňuje vedoucí marketingu chráněných dílen Ludmila Slaninová.

Výrobky ve slevové akci i všechny další nabízí chráněné dílny ve svém internetovém obchodě www.kramekprotebe.cz, kde se na ně můžete také podívat, ale i v kamenných prodejnách. Ty najdete obchůdku v supermarketu Terno v Opavě-Jaktaři a v prodejně v Obchodním centru Breda&Weinstein v prvním poschodí naproti poště. Kromě toho své zboží dílny nabízejí také v prodejním skladu v zelených montovaných kontejnerech přímo před dílnami na ulici Přemyslovců 37, tedy na konci Jaktáře směrem na Stěbořice. V charitních chráněných dílnách nacházejí práci lidé s různými handicap, kteří by na otevřeném trhu práce s největší pravděpodobností nenašli uplatnění.

Chráněné dílny připravují další kurzy šití pro veřejnost

Další oblíbené kurzy šití chystají začátkem října Chráněné dílny Charity Opava. Tentokrát dílny vypisují dva typy kurzů – kurz šití pro pokročilé a kurz technologie výroby oděvů.

V kurzu šití pro pokročilé, který bude probíhat vždy v úterý od 1. do 22. října, se návštěvníci naučí podobně jako v uplynulých turnusech šít šaty, kalhoty či mikiny z úpletu. „Naučí se také vypracovat kapsy a průkrčníky,“ popisuje vedoucí marketingu chráněných dílen Ludmila Slaninová. Během kurzu bude možnost v dílnách zakoupit za výhodnou

cenu různé úpletové materiály. Kurz bude probíhat v plně vybavené šicí dílně ve čtyřech lekcích po třech hodinách.

Kurz technologie výroby oděvů je určen spíše pro zdatnější švadlenky, které se chtějí naučit technologii výroby různých typů kapes, všívání uzávěrů, průkrčníků či rozparky. První dvě lekce budou věnovány těmto základům a každá z účastnic si během nich vypracuje své vzorky. „V dalších dvou lekcích se zaměříme na vypracování složitějších kalhot či sukně, kde nabyté dovednosti zúročíme,“ dodává Ludmila Slaninová. Tento kurz bude probíhat vždy **ve čtvrtky od 3. do 24. října** v době od 16 do 19 hodin v šicí dílně Charity Opava.

Podrobnější informace o kurzech, jejichž předchozí ročníky byly vždy vyprodány, najdete na facebooku Krámek pro Tebe nebo na stránkách dílenského e-shopu www.kramekprotebe.cz či stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz.

Charita Opava

Oznámení

Bohoslužby v konkatedrále

jsou od pondělí 2. září v **pracovní dny** opět v 6 a v 7 hodin.

Modlitby matek (starší)

začínají v **pondělí 9. září** v 18 hodin na faře při konkatedrále Panny Marie v Opavě. Všechny maminky srdečně zveme.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- *Kostel sv. Vojtěcha* – **každý pátek** od 17 hodin do začátku mše svaté tichá adorace s možností přijmout svátost smíření. **První pátek v měsíci** je po mši svaté adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **třetí pátek v měsíci** adorace s Korkunkou k Božímu milosrdenství.
- *Kostel Sv. Ducha* – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin. Po mši svaté v 8 hodin: **první čtvrtek v měsíci** modlitba za posvěcení kněží a za nová povolání k službě v církvi; **první pátek v měsíci** litanie k Srdci Ježíšovu a úkon zasvěcení lidstva; **první sobota v měsíci** výstav Nejsvětější

svátosti, modlitba růžence a 15minutové rozjímání o růžencovém tajemství.

- *Kostel Nejsvětější Trojice* – **první neděle v měsíci** adorace s litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostným požehnáním (po mši svaté začínající v 16.30).
- *Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)* – v rámci přípravy na slavení výročí 150 let od zasvěcení Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu **každý první pátek (až do 7. června 2025)** adorace od 17 hodin do začátku mše svaté, která je v 18 hodin.

Slavnost sv. Václava, sobota 28. září

Mše svaté budou slouženy:

- v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v 7 hodin a v 8.30 hodin;
- v kostele sv. Vojtěcha v 18 hodin.

Fatimská pobožnost

bude v *kostele Svatého Ducha* v **pátek 13. září**, začne v 16.15 modlitbou růžence, v 17 hodin je mše svatá, po ní litanie a průvod se sochou Panny Marie.

Věž kostela sv. Hedviky

bude zpřístupněna v **neděli 15. září** od 14 do 18 hodin.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude v **sobotu 21. září** v *konkatedrále Panny Marie* od 19 hodin.

Mše svaté v německém jazyce

budou v září a říjnu **každé pondělí** v 18.30 v *kostele sv. Hedviky*.

Bohoslužby v kapli

Povýšení sv. Kříže od září

budou **ve středu** v 8.50 (*studentská mše svatá*); **první sobota v měsíci** v 16.30 (*latinská mše svatá*); **neděle** v 10.45 (kromě první neděle v měsíci, kdy je mše v kostele sv. Janů).

Společenství modlitby mladých

od září v **úterý** co 14 dní (první setkání **3. září**). Společenství bude začínat mší svatou v 18 hodin v *kostele sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích*.

Intence na mše svaté

se zapisují průběžně po celý rok v sakristii kostela, ve kterém si přejete sloužit mší svatou, kdykoliv přede mší svatou nebo po ní.

Plánované sbírky

- **Neděle 15. září** – *sbírka na církevní školy* (ve všech kostelech naší diecéze).
 - **Neděle 22. září** – *sbírka na opravy* (v kostelech farnosti Panny Marie).
-

Informace na webových stránkách

- Program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na webových stránkách dcm.doo.cz.

- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách www.farnostopava.cz.
 - Informace o dění **ve farnosti Svatého Ducha** najdete na webových stránkách opava.minorite.cz.
 - Informace o dění **ve farnosti Opava-Kateřinky a Opava-Jaktař** najdete na webových stránkách www.farnostjaktar.cz.
 - Informace o dění **ve farnosti Opava-Kylešovice** najdete na webových stránkách farnostkylesovice.cz.
-

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Neděle 8. září** – *Pouť za uzdravení na přímluvu sv. Šarbela*, mše svatá v 10 hodin.
- **Sobota 14. září** – *Slavnost Povýšení sv. Kříže*. V 15.00 Korunka k Božímu milosrdenství, v 15.10 přednáška o. Vojtěcha Kodeta OCarm., v 16.15 pobožnost křížové cesty, v 17 hodin mše svatá, po ní individuální požehnání ostatky sv. Kříže, 18.30–20.00 moderovaná adorace a svátostné požehnání.
- **Neděle 15. září** – *Slavnost Panny Marie Sedmiboletné*. Mše svaté v 8.30, v 10.30 (*hlavní poutní mše svatá*) a v 15 hodin (*mše v polském jazyce*). Ve 12 hodin svátostné požehnání.
- **Sobota 28. září** – *Pouť ke cti sv. Václava*, mše svatá v 10 hodin.
- **Neděle 29. září** – *Pouť ke cti sv. Archanđelů*, mše svatá v 10 hodin.
- **Neděle 6. října** – *Růžencová pouť*, mše svaté v 8 a v 10 hodin.

Kromě uvedených poutí je každou neděli sloužena mše svatá v 10 hodin, půl hodiny před mší svatou modlitba růžence, 30 minut před každou mší svatou (nebo podle potřeby) je příležitost ke svátosti smíření.

Kontakt: Rektor kostela P. Sebastian Gruca, OFMConv., Výletní 3, 794 01 Krnov,

tel.: 732 664 763; email: cvilin@minorite.cz;
web: <http://kostelcvilin.cz>, na těchto webo-
vých stránkách naleznete přehled poutí.

Poutní místo Zlaté Hory

- **Sobota 21. září** – *Pouť národů*. V 10 ho-
din růženec, mše svatá v 11 hodin, ve 14
hodin mariánská pobožnost.

Veškeré informace získáte na adrese: Du-
chovní správa poutního místa P. Marie Po-
mocné, Zlaté Hory 170, 793 76; mobil +420
731 254 224; e-mail: mariahilf@email.cz;
webové stránky: www.mariahilf.eu.

Exercicie v říjnu

- **Pátek 4. 10. až neděle 6. 10. (Velehrad)**
Duchovní obnova pro všechny
P. Marián Pospěcha
- **Sobota 5. 10. (Český Těšín)**
Duchovní obnova
o. Norbert Žuška, karmelitán
- **Neděle 13. 10. až pátek 18. 10.**
(Velehrad)
Kněžské exercicie
P. Vojtěch Kodet, OCarm.
- **Neděle 13. 10. až středa 16. 10.**
(Hostýn)
Duchovní pobyt pro seniory
P. Jan Mach

- **Pátek 18. 10. až neděle 20. 10.**
(Hostýn)

Duchovní obnova pro manžele
br. Felix Mária Žiška, OFM

- **Neděle 20. 10. až pátek 25. 10.**
(Velehrad)

Kněžské exercicie
P. Daniel Vícha

Veškeré informace o jezuitských duchov-
ních cvičeních, včetně kontaktních údajů
na exerciční domy, získáte na webových
stránkách www.exercicie.cz, kde se také
můžete přihlásit.

Prosebné a významné dny

- **Pátek 6. září** – *první pátek v měsíci*;
- **neděle 8. září** – Mezinárodní den gra-
motnosti;
- **sobota 14. září** – *svátek Povýšení svatého*
Kříže;
- **sobota 16. září** – Den církevních škol;
- **sobota 21. září** – Mezinárodní den míru;
- **sobota 21. září** – *svátek sv. Matouše, apo-*
štola a evangelisty;
- **pondělí 23. září** – Mezinárodní den ne-
slyšících;
- **pátek 27. září** – Den charity;
- **sobota 28. září** – *slavnost sv. Václava,*
mučedníka, hlavního patrona českého
národa (doporučený svátek).

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha
nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu
cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa
redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider.
Ročník 31., číslo 9, náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání
zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 6. 10. 2024, uzávěrka 14. 9. 2024